

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

63 Mala[rum] femina[rum] Nole. Auiditas pecunie: insatiabilitas voluptatis:
inuidialitas: vanitas: [con]trarietas: infidelitas: implicabilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

culo exemplorum/distinctione.ix. exemplo. viij.

Quinta nō.mēdicare ex hypocrisi. Sicut apparent deuoti/de qbus dñs:orantes lōgas oīoēs r̄c. Sic stationarū/qstionarū pmittētes in dulgētias r reliqas sc̄rōp/quāp aliqn nullas h̄nt. Gl̄de in spe.fatuoz Sic Trutāni singētes fracturas crux/vulnera r silia. H̄d ibidē. H̄i in vestimētis ouū veniūt;intrinsecāt sunt lupi rapaces.

Sexta nola:mēdicare nō ordinās. Magna nimis r multa mēdis citas est;r hiūus cā est defect⁹ eoz q mendicatōem deberēt ordinare: s rectores reip.bec nō curāt. Essent ad h̄ deputādi aliq:qr defect⁹ nō ē in elemosynis/s in ordinata distributōe defect⁹ ē:qr vi⁹ accipit qd de cē sufficeret. Gl̄de Chrys. sup Mat. exbor. ix vj. vbi dt vnū pauperē cedere centū r q̄nquaginta diuitib⁹.

Septima nola:mēdicātes nimis examinare. Sūt q paupes dū pe **B** tūt elemosynā examināt/increpāt/xtumeliant/improperāt qrentes r̄c. O frater q̄ ineq̄lis iudex es. Venit fistulator/auiculari⁹/mimis:r ni bil/xtaris:pstas ei qd petit. Venit paup/r sibi impropas ocū:tu autē ociaris;nec tm de⁹ p̄uat te sole/luna/acre/fonib⁹. Criminōsus es/adul ter/mēdar/piurus r̄c. r audes illi impropare ocū:impropas ei mēdas ciū: r tu inde cām deberes sumere magis miserēdi:impropas ei imp̄ortunitatē/q̄ bis petat/qr importune petat r̄c. Nec psēq̄re ex Chrys. sost.sup Matth. exbor. xxxv. Sufficiat declisse occasiōne studioſo ac diligēti latius singula inuestigādi.

Vñica nona

Stultoz infinitus est numerus. Eccl. j. Euangelium

H Exagesimatercia turba stultoz est:feminaz stultaꝝ. Ipse sunt male feminine. Dico notāter/male:qr nō oēs female sūt sub hac nola/s sole male. Nō ḡ turbari dnt bone:qr de tali bus nulla fit mētio. Que ḡ ex hac p̄dicatōe turbatc fuerint malas se sciāt esse. De bonis nullā in h̄ mētōem fecisse volum⁹:q̄ sunt om̄i laude dignē:nō fatue/s prudētes. Decē erāt vñges de qbw dñs pabolice loquit⁹ est:qnqz ex eis fatue/qnqz at prudētes. Sed ait:Et qbw nolis p̄nt abinuicē discernē. Quesiui r oblate fuerāt mibi p̄ quen dā institorē.s. Joā. Dñici sup Ecclasten: vt recitat Antho.pte.ii.ii.j.c. xv. r Holcot. xxiij. nole(Zwey ditzend schellen) Sed non oēs mēcari volui:timens indignatōem magnā/si p̄les bis q̄z alijs appendere videret. Elicui igīz r elegi ex eis. vij. dūtaxat:q̄ sunt:aviditas/insatia/bilitas/inuidialitas/vanitas/rtrarietas/falsitas/implacabilitas.

Prima nola est aviditas. Sūt mulieres puerse avidissime lucri:est **D** plane avidū aīal/s est auaritie deditū:nā dt Gene. li. decla. q̄ auaritia ē muliebre vitiū. Sūt pusillo aio r inutiles r min⁹ lucrari sciētes:vn̄ r nimis timētes/ne neccaria sibi deficiāt. Dicit Aristo, de scrib⁹ q̄ au-

vij

Balarum feminarum

ri sunt: et quod cum oia vitia decrescunt in senectute avaritia magis crescit. Rō est quod incipiunt deficere: ideo volunt sucurrere defectur: sed magis appetunt pecuniam. Vide in.ij.ij. Eadē hec videt rō in feminis: quod sunt imperfectio-
ris nature et deficiētores viris: sed feminine instigant ad avaritiam natura-
liter: nisi se per rōem fidem et virtutes cobibent/ plabunt in auditate et ex-
cessuā: et oīo infatuantur/ ut fiant de numero hanc stultas. Talis erat
Saphyra: quod timēs ne deficeret sibi et viro viciū necessaria/ occultauit
p̄rem p̄cū habuit ex agro vēdito. Actuū. v. Q ad quāta mala p̄ducit
eos avaritia hec: plane ad turpes actus ut inde lucent: alios caste manē-
rēt. Unū fingit. iiii. Metha. Danes filia. Acris h̄ auro fuisse corrupta;
quod ad om̄e malū eas avaricia ducit. Quēadmodū cam etiā de quod legis-
tur: quod qdā simplex moritur⁹. Redidit testamētū: et inter alia vixit uxori
sue/ quod venderet unū bonū et daret p̄ aia sua: sicq; faceret sibi (iuxta mos
nitōem Ch̄i in hodierno euāgeliō) amicos de māmona iniquitatis/ quod
cū recupereret in eterna tabernacula. Mulier viro mortuo volebat fidei
h̄is esse et ereq; testamētū viri. Cum aut̄ intuita esset beuē/ et videret quod
bonus esset/ turnuit vēdere: quod p̄ eam avaritia titillauerat: et nesciens
qdā faceret/ ut nō tātam pecuniam p̄ aia viri sui exponeret/ et tñ fidelitatē
scrūaret viro: post multā cogitatōem dixit cū vīlico hodierno: Scio
qdā faciā. Et accepit cattā et bouē ducēs eos ad forū. Cū venisset qdā
vōles emere bouē/ p̄a null⁹ inquit bouē emet nisi vult emere et cattam.
Alius r̄ndit/ quod libēter emeret bouē/ sed de cattā sua nō curaret. Illa alio
scrūt sicut p̄us/ quod nullo mō vēderet nisi p̄ūctum. Cui inquit: Et quō
habebō ambas. Catta inquit tu emes p̄ vīna marca/ quod est mībi p̄ciosa:
sed bouē habebis p̄ obulo. Recepta pecunia/ p̄cium catte sibi retinuit: et
obulū quē p̄ bouē acceperat/ dedit p̄ aia viri sui. Ecce ad quāta frā-
dē et infidelitatē avaritia hāc induxit feminam.

Secūda nola: insatiabilitas. I. voluptatis. Cleopatra regina Egyp-
tī se exposuit oīm libidini in p̄stibulo: et tñ nō satiata/ quod lassata:
Semiramis filiū p̄priū duxit in maritū: et quod fuit occisa. Quedā etiā
ita insaniūt ut in scīnūce exardescat: quēadmodū ait Apls. i. Romi:
et etiā se bestiis supponat. Salomō hāc exp̄ssit insatiabilitatē Prover-
bū. Tria inquit sunt insaturabilia: et quod nūc dī sufficit: infernus
os v̄lue/ terra quod nūc satiat aqua: ignis vero nūc dī sufficit. Dicūt
magis/ quod naturaliter appetit scīa viri: sicut turpe pulchry/ et imperfectū p̄fes-
ctū: pudor at eas retrahit. Abiecto igit̄ pudore infrene p̄pūnt (ven-
sionē den schemel vnder den banck stossen). i. pudore siue verecūdiā abū-
ciunt: nūc factū est. Sic hospita Bernardū aggressa ē: sic Joseph uxoris
Pbutifaris et c.

K. Tertia nola est inuidialitas. Sunt feminine naturaliter inuidiosae/ quia
imperfecte: rūment et purat se a quolibet supari: inde dī: Parvulū occidit
inuidia. Magnanimi inuidiosi nō sunt/ sed ponit despectum: quod nibil

magnum putant. Ait Theophrastus: Non amicū habere possumus/ no: i sodalem: alterius amore suū odiū suspicāt mulier. Vide etiē san/ cias inuidiosas fuisse: sicut Sara ad Agar/ Rachel ad Lya/ Anna ad/ Senenā/ Maria ad Moysen/ Martha ad Magdalenā. Eccl. xxx viij. Tracta cū multiere de his q̄ emulat̄. Terentius. Odiūt nūrus oēs soci⁹ q̄ putat̄ eas plus diligi.

Quarta nola est vanitas. Nō eger h̄ declaratōne: nō est eīn vanitas q̄ feminas subterfugiat. H̄ac summo p̄e q̄ruunt in vestitu: t̄ cā magnifica cūt intātū vt nō curāt deū offendere/ maritos depauare/ p̄uulos scā dalizare/ eos ad sūta inducētes aut alijs occasionē ruine in luxuriā p̄ stando. P̄.lagia ita ornata incessit/ vt q̄dā ex patrib̄ cā vidēs sic orna ta suspiraret flens: q̄ nunq̄ sic conatus fuerit placere deo/ qualr̄ bec mūndo placere studuit. Porro de vanitate supbie animi etiā h̄cc, nola intelligi pr̄.l. q̄tū ad nōlē subiūci. Nēpe h̄ virtūt̄ mulieris ē nolle regi/ s̄z furiose agere: t̄ sej̄ imp̄er̄ sine quacūq̄ pietate;

Quinta nola est p̄trarietas (widerstehenkeit) Vide etiā h̄ 2 ex imprecōe eaz̄ pcedat: quā obiegere volūt p̄ p̄tentōem nolētes cede re sentēt̄s alioz. Inde ē q̄ p̄terio ponit̄ filia manis gl̄e. Nolūt igit̄ su pari. Cōgruūt p̄ncipio materiali sue origis. Sūt numq̄ ex costa cursua facte a deo: t̄ fm̄ h̄ etiā in fact̄ nunq̄ volūt alijs zgruere/ s̄z sp̄ dis scordare. Senerat h̄ is q̄ pdit̄ t̄ submersam suā vrorē p̄ mortē q̄sies rat̄ v̄sus decursum fluuij sursum ascēdēdo/ dicēs: ne forte post mortē p̄ trafluuij etiā se mouerit. Et illa nos docet q̄ inmersa aq̄/ vt dicere pratū esse tōsum t̄ nō rasum: cū v̄bo p̄trauenire nō posset/ manu v̄tra aquā porrecta dñob̄ digitis pratū nō tōsum s̄z rasum fuisse scabat. Sic Socrates sensit: sic Glasti regina p̄traria fuit. De hac nola Salomon Prou. xix. Tecta iugiter stillātia mulier litigiosa.

Sexta nola est: infidelitas/ mēdaciitas (Liegē/triegen/klappren) Est mēdar i natura/sic t̄ i loqla. In natura inq̄z mēdar: vt puto q̄ ē mas occasionatus/ t̄ error in natura p̄ticulari. l. q̄ sp̄ intēdit p̄ducere melis us. Nescit plane vir ita bñ inuenire t̄ colorare mēdacia sicut mulier/q̄ ita in p̄mptu bz̄: nascit̄ eis mēdaciū sub manu sicut viris v̄silium. Est vulgatū puerbiū: Femina mox inuenit inuentū (ein fundt) Dicit̄ Pro uer. xxx. Tria sunt difficilia mibi: t̄ q̄rtū penit̄ ignorō: via aq̄le in ces lo/ colubri in petra/ nauis in aq̄/ adulescētis t̄ adultere q̄ comedit t̄ ter gēs os suū ðt: nō sum opata malū. Exēpla ad h̄ infinita in Esopo/ et alib̄/ qualr̄ viros deceperint adultere. Porro nulla fidelitas in eis: sp̄ decipit: q̄ se decipi putat. Nō dñiq̄ tacēt. Nō nouū est q̄ sunt mēda ces/ s̄z antiquū. N̄ent̄ Sara: obstetrics mentiunt̄: Raab/ Nicol/ Saphira. Sed t̄ hodie t̄ quotidie mēdacia dicūt: t̄ qđ per̄ est/ putat se nō peccare/ si id p̄ scandalō vitando fecerint; errantes: cū omne mēda ciūt sit peccatum.

Balarum feminarū

Septima nola est implacabilitas. Quid h̄ dicā nisi qđ dixisse lego
Joan. Chryso. Nulla in h̄ mūdo bestia ferocior ē mala mulier. Tēstē
pduco Salomonē. Habitare leoni ⁊ draconi melius ē qđ cū muliere
mala ⁊ litigiosa. Draco ⁊ leo ferocissime bestie/s; supcrant a scmina.

1 Danielē in lacu leones verent⁊ Isabel Haboth pseq̄t. Jonā in ven
2 trē pīscis r̄c. ⁊ Dalila Sansonē. Joannē baptistā bestie in deserto nō
3 r̄agunt; ⁊ Herodias decollat. Heliā pascut corui. Isabel pseq̄t. Ecce
4 feminā bestijs ferocissimis ferociorē. Non ē caput sup caput serpētis;
⁊ nō ē malitia sup malitiam mulieris. Hoc verissime ait Sapiēs. O
acutissimū telū diaboli femina. Diabol⁊ p̄ seiam Adam/David/Sa
lomonē/Sansonē/Joseph/Joannē/Job pseq̄t. Elide Chryso. in scr.
Heu me:q̄ h̄ i Homeliario ip̄so. Dic o Dalila feia pessima (vt alias
interim omittā) dic qđ tibi displicuit in Sansone/ quē decepisti; rasisti
hostib⁊ ad excecadū illudēdumq; tradidisti. Erat ne turpis aspectu ⁊
vultu nō speciosus: q̄ crines habebat septē sacroz signa. Aut robust⁊
nō erat: ⁊ leonē obuiātem vt bedū discerp̄sit: marillaq; asini allophib⁊
los mille interfecit. Sed forsitan sc̄tis nō tibi visus: ⁊ qđ q̄ ad oīoem
suā de marilla fons emanauit q̄ fuerat aīa sua refocillata. Sz vep̄ ē/
q̄ nō ē ira sup irā mulieris. Eccl. xxv. p̄cipue cū odit quē amauit: sic
Joseph. Gen. xxx. Sene. Nulla vis flāme tumidiq; venti. Tanta/nec
teli meruēda torti. Quāta riunx viduata redi. Ardet ⁊ odit r̄c. Pa
rate ad venena p̄pināda; quēadmodū in spec. fatuoz (qđ vide) notatur
N in vulgari. Et hec fr̄es de malis qđem ⁊ stultis feminis dicta sunt/fas
tus h̄ginib⁊ p̄mis q̄nq; sine p̄iudicio bonaz feiay/q̄ laude sūt digniss
sime prudētū de numero secundaz q̄nq;. Quinq; at ex eis erāt fatue ⁊
q̄nq; prudētes; ait dñs. De q̄z numero illa Sareptana vidua ⁊ Su
namitis; quēadmodū egregie pseq̄t br̄us Joan. Chryso. vbi s. Qua
les p̄terea erāt illustres ille de q̄b⁊ Bocatius de feis illustrib⁊ Quales
erant deniq; fei ille ch̄riane sine numero/q̄ viriles aīos in corpe feminis
neo gesserūt; plene sapia ⁊ virtutib⁊/stemnetes regnū hui⁊ mūdi. Sup
oēs aut̄ prudētissima illa celoz regina/q̄ oēm ignominia de seru sc̄mi
ne abstulit/quā intulit Euia. Serpētis caput ⁊ triuit; limā oīs defes
ctibilitatis sub pedib⁊ habuit. Sed de his dum laudāde veniēt bone
dicet. Hic ordo hec horaq; exposcebat fatuas vitupare/q̄tenus caues
rent ab alījs. Ipe vō semet emēdarent ⁊ sapiētissimā illā p̄ oculis bas
berēt r̄c. Rogemus dñm. Nolas has septē elici ex Antoni. pte. iiij
ti. j. c. xxv. in alphabeto malaz feminaz.

Bñica. xiij. xvi. Septembriſ?

Stultoz infinitus est numerus. Eccl. i. Euangeliū;